

σώζονται μετόπαι μὲν 15 ἐν τῷ Βρετανικῷ μουσείῳ, μητοι βιτανικοὶ ἀναζητοῦσι τὰ ὄρχιοις ἡ φυτὰ σ. μία δὲ ἐν Γαλλίᾳ, μία ἐν Ἀθήναις ἀνευρεθεῖσα, καὶ 38 ἐπὶ τοῦ ναοῦ, αὐταὶ ἀμυδροὶ αἱ πλεῖσται τῶν δὲ τημημάτων τοῦ ζωοφόρου 61 ἐν Ἀγγλίᾳ, 21 ἐν Ἀθήναις ἀνευρεθέντα, καὶ 14 ἐπὶ τοῦ ναοῦ, καὶ τέλος ἐν ἐν Γαλλίᾳ τῶν δὲ ἐν τοῖς ἀετοῖς ἀγαλμάτων, ἐκ μὲν τοῦ ἀνατολικοῦ 11 ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ ἐκ τοῦ δυτικοῦ 6, καὶ ἔτερα 6 εὑρεθέντα ἐν Ἑλλάδι, πλὴν ἑνὸς συμπλέγματος τοῦ δυτικοῦ ἀετοῦ καὶ τῶν κεφαλῶν τῶν ἴππων τοῦ ἀνατολικοῦ, σωζομένων ἐν χώρᾳ.

Τοιοῦτος εἶναι σήμερον ὁ οὐρχὶς ὑπὸ τῶν αἰώνων, ἀλλ' ὑπὸ τῆς βαρβαρότητος τῶν ἀνθρώπων καταστῆται θεῖς οὖτος γίγας, ὥραιότερος ἐν τῇ μεγαλοπρεπῆ του καταστροφῇ ἀπὸ ὅλα τῆς γῆς τὰ οἰκοδομήματα ἐν τῇ ἀκμαιοτέρᾳ των λαλονῇ.

—ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΙΓΑΡΙΩΝ—

ΟΠΩΡΑΙ ΚΑΙ ΦΥΤΑ

ΤΗΣ

ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

(Συνέχεια. "Ιδε Φυλλάδ. ΕΔ".)

Ἄλλοι τὰ δένδρα εύθυτενὶ καὶ ὑψηλότερα, γυμνὸν μὲν ἔχοντα τὸ στέλεχος ὡς κυπάρισσοι, στερούμενα δὲ κλάδων πλαγίων, μηδὲ συνεγόμενα δι' οὐδενὸς παρασίτου φυτοῦ, ἀποτελοῦσιν εἶδος κτιρίου θολωτοῦ ὑποβασταζομένου ἀπὸ ἀπέραντον κινοαστοιχίου. Ή χλόη εἶναι τοσούτῳ λεπτή καὶ εὔσυγχρονος ὡς εὐοίζει τις διαφοροτεχνήθη ἀπὸ χειρὸς ἐπιτηδείαν κηπουροῦ. Καὶ πλῆθος πιθήκων καὶ ψιττακῶν ζωογονοῦσι τὴν βαθυτάτην ἐξείνην ἔρημον.

Παρὰ τοὺς πρόποδας τῶν Κορδιλλέρων ἡ τῶν Ἀνδῶν (*), ἐκεῖ διεγένεται αἱ ἀγανάστεραι τῆς γῆς πεδιάδες, ἀναβλύζουσι ποταμοὶ οἰτινες, ἐστοῦ φθάσωσινεις τὸν Πικεσνόν, διατρέγουσιν ὑπτῷ ἡ δέκα χιλιάδες περίποδαν. Εκεῖ, φαίνεται, δια τὴν φύσιν κατέλιπεν εἰς τὸν ἀνθρώπον δέγγματα τῆς προκαταλυσμαίας ισχύος προτεραὶ διότι ἔκει ὑπάρχουσι καὶ δένδρα παραπλήσια ἐκείνων τῶν ὅποιων λείψους εὑρίσκονται μεταξὺ τῶν ἀνθρακωρυχείων, ἐκεῖ καὶ ἡ γιγαντιαία στροβιλοφόρος ἀραιοκάρια, ὑψηλοτέρα καὶ αὐτῶν τῶν ὑψηλοτέρων φοινίκων.

Κατὰ τὰς Ζαφερὰς ἐκείνας πεδιάδας ἡ θερμότης καὶ ἡ υγρασία γεννητοὶ μυριάδας ἐντόμων καὶ ἀρπετῶν, ἡ ζωὴ διαδέχεται τὸν θάνατον μετ' ἀπισταύτου ταχύτητος, καὶ τὸ στέλεχος ἐκάστου δένδρου ἔηραι νομένου καλύπτεται, ὡς ἀπὸ γόργον βραχίου καὶ σπάνιον ὡς εἰς τὰ ἡμέτερα δάση, ἀλλ' ἀπὸ φυτὰ εὐθλαστῆ καὶ πυκνότεττα. Εκεῖ εἰσδύοντες εἰς ἀτρό-

(*) Cordillères καὶ Andes ὀνόμασσαν οἱ κατακτηταὶ τῆς Μεσημβρινῆς Αμερικῆς Ισπανοί, σαράς ὑψηλοτέρων ὄρέων.

τινα, διὰ τὴν λαμπράν καὶ δαψελῆ ἀνθοφορίαν, διὰ τὴν γλυκεῖαν ὁσμὴν καὶ τὸ παρίσεργον τοῦ σχήματος, καθιστάνονται ἀξια τῆς προσιμήσεως τὴν ὅποιαν δεκτήνεσσι δι' αὐτὰς οἱ Εὐρωπαῖοι ὡς καὶ αὗτοι οἱ ἄγριοι.

Ἡ εὐκαρπία τῆς γῆς εἰς τὰς Ἀντιλλίας (**), τὰς ἀληθεῖς ἐκείνας τῶν Μηκάρων γῆσσους, είναι τωράντι ἀκατανόητος οἱ ἀνθρωποι ἐκεῖ δύνανται νὰ τρέφωνται, καὶ νὰ τρέφωνται καλῶς, χωρὶς ποτὲ νὰ ἔργαζωνται. Γάλλος τις μάλιστα βεβαιωτεῖ διὰ τὴν δένη ἡγάπων τὸ οἰνόπνευμα καὶ τὸ κυνήγιον, καὶ ἀντὶ ἐκατὸν φράγκων τὴν ἡμέραν δὲν ἤτελον συγκατα-

Μᾶλπια αμερικανῶν τῆς Αμερικῆς.

τίθεσθαι νὰ πωλῶσι τὴν ἐργασίαν των. Η φύσις προάγει οἴκοθεν πλούτη ἵκανα δῆμον νὰ θρέψουσι, ἀλλὰ καὶ νὰ πλουτίσωσιν αὐτοὺς, ἀρκεῖ μόνον νὰ λαμβάνωσι τὸν κόπον νὰ τὰ συνάγωσιν. Εγουστός δάση ὀλόκληρα κακοχρέδρων, ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῶν ὅποιων δύνανται νὰ φορτίσωσιν ἐκατοστύχες πλοίων.

Ἡ πολυφαρία τῶν καρποφόρων δένδρων εἶναι πραγματικῶς ἀπίστευτος. Ἐπάρχει τι δένδρον καλούμενον σακοτιλλέρη, ἀληθῶς γιγάντειον, ἐνώπιον τοῦ ὅποιου καὶ αἱ μεγαλύτεραι μηλέαι, καὶ αἱ μεγαλύτεραι ἀπιοι τῆς Εὐρώπης φαίνονται ὡς εὐτελέστατοι θάμνοι. Διὸ γὰρ ὀριμάσῃ ὁ ἐπιζήτητος αὐτοῦ καρπὸς χρειάζονται τέσσαρες μῆνες, τὸ δὲ ἀνθοβλαστάνει εὐθὺς μετὰ τὴν συγκομιδὴν μετὰ ταχύ-

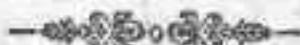
(**) Νῆσοι τοῦ ἀτλαντικοῦ ὥκεσνον ὑπὲρ τὰς 800. κατοικούμεναι ὑπὸ 2,500,000 περίπου.

τητος ἀπεραδειγματίστου. Ἐκατὸν ἐκ τῶν καρπῶν τούτων ὁμοιαζόντων ὥραια μῆλα μεγάλα, τιμῶνται μάκρι καὶ ἡμίσειν περίπου δραχμὴν, καὶ ἐνίστε ἐν μόνον δένδρον ἀποφέρει δύω καὶ τρεῖς χιλιάδας δραχμῶν κατ' ἕτος. Ὁ Κ. Tussac, συγγραφεὺς Γάλλος γνωστὸς καὶ ἀξιόπιστος, γράψας τὸ 1808 περὶ τῶν φυτῶν τῆς Ἀμερικῆς βεβαιοῦ ὅτι ἴδεν εἰς Ἀγιονομίνικον αποτιλλέρην, ἦτις, κατὰ τὰ κατάστιγα τοῦ ἰδιοκτήτου τὰ δύοτε παρετήρησεν ἴδιοις δραχμαῖς, ἔδωκεν ἐπὶ ἐν ἑταῖς 6,600 δραχμῶν! Άν αἱ διακρίσιαι χιλιάδες οίκογένειαι αἱ κατοικουσται ἐν Ἑλλάδι, εἶχον, πλὴν ὄλιγων τινῶν, ἀνὰ ἐν τοιοῦτον δένδρον, ἥθελον βεβαιώς λογίζεσθαι εὐτυχέσταται.

Λί 'Αντίλλαις ἔχουσι καὶ ἄλλους καρποὺς δραχμῶντας κατὰ τὴν γεῦσιν τὸ κρέας, τοσοῦτον μάλιστα, ὅστε οἱ εὐρωπαῖοι οἱ γευόμενοι ἐξ αὐτῶν παρεσκευαμένων μαγειρικῶν, πιστεύουσι τῷότι τρωγούσι κρέας.

Συνήθως αἱ ὄπωραι τῆς Ἀμερικῆς εἰναι ὄγκωδέστεραι τῶν ἡμετέρων, ὡς τὸ ἀρμενιακὸν μῆλον (βενικόν) τῆς ἀντικρού εἰκόνος, ἢ καὶ ἄλλοιον σχήματος.

(Ἐπειταὶ συνέχεια.)

Ο ΠΡΟΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΝ ΕΡΩΣ.

ΕΝ Τῇ ΝΗΣΩ ΛΕΥΚΑΔῃ.

—ο—

Ἴνα δώσωμεν τοῖς φιλομαθίστιν ιδέαν τινὰ τῆς ἐν τῇ μικρᾷ ἡμῶν πόλει κακλιεργείας τῆς Ἀρχαιολογίας ἐγένει, καὶ ίδιας τῆς Νομισματικῆς, ἀρκεῖ ἡμῖν ν' αναρέρωμεν τοὺς ἐνταῦθα μετ' ἀφοσιώσεως αὐτῇ ἐπομένους, καὶ περιγράψωμεν βραχέως δσον τὰ πρὸ πολλοῦ ἡδη ὑπάρχοντα ἐν αὐτῇ ἀξιολογώτερα Ἀρχαιολογικὰ Μουσεῖα, ἀτινα, καθ' ἡ ἐκ νομισμάτων μάλιστα συγκεκριτημένα, παρέχουσιν ἡμῖν τὴν ἀφορμὴν τοῦ προτάξαι λέξεις βραχείας τινὰς καὶ περὶ τῆς ἑρμηνεύσης αὐτὰς Ἐπιστήμης καὶ τῆς ἐκ ταύτης ὡφελείας πρὸς τοῦ ἀρχαίου βίου τὴν διαφώτισιν, τοῦ ανιστῶντος τὸ ἀντικείμενον πάτης Ἀρχαιολογίας, μὴ νομίζοντες τὴν ἀφορμὴν καὶ τὸν τόπον κατάλληλον πρὸς πλείονα περὶ τούτου Φιλολογικὴν ἀκριβολογίαν.

Ἡ Νομισματικὴ, ὡς καὶ τὸ αὐτῆς ἐμφαίνει δνομα, ἔναι: Ἐπιστήμη, σκοπὸν προτιθεμένη τὴν σπουδὴν καὶ ἐρμηνίαν τῶν νομισμάτων καὶ μεταλλίων ἡ νομισματοσύμμων [Médailles]. Αὗτη, κλάδος τῆς Ἀρχαιολογίας, διέπωσεν ἡμῖν οὐκ ὄλιγας εἰδήσεις περὶ τῶν θρησκευμάτων καὶ τῆς πολιτικῆς τῶν Ἀρχαίων καταστάσεως, τῆς Γεωγραφίας καὶ Χρονολογίας καὶ Ιστορίας Δασῶν, ὃν ἐν τοῖς Συγγραφεῖσιν, τ' δνομαρόγνων οἰδαμεν. Ἐκαστογ Νομισματικὸν μνημεῖον, καὶ

διότι σύγχρονος τοῦ πρὸς ὃ ἀναφέρεται γεγονότος ὄμοιογία, καὶ διότι μὴ ὑποκείμενον, ὡς τὰ χειρογράφων χωρία, νὰ διαφθαρῇ ἢ ἐπιτημθῇ ἔναις χερσίν, ἀποβαίνει βέβαια παντὸς ἄλλου ἀξιοπιστότερον. Τὰ μετάλλια δὲ χρησιμεύουσι προσέτι ίδιως καὶ πρὸς ἐκτίμησιν τῆς Ἀρχαίων κακλιτεχνίας, ἀτε προσφέροντα τὴν τὴν παράστασιν πλείστων ἀξιολόγων μνημείων, οἷον τὸ φέρον τύπον τοῦ Φαρνεσίου λεγομένου Ήρακλέους, τῆς Κνιδίας Ἀφροδίτης καὶ ἄλλα· καὶ δὴ καὶ τῶν διαφόρων τῶν τεχνῶν φάσεων, τῆς γενέσεως αὐτῶν, τῆς προόδου καὶ τῆς παρακμῆς των, πρὸς δὲ παρέχουσι καὶ πλουσίων φιλολογικῶν γνώσεων πηγὴν, δι' ὃν πλείστα μεθηριώνευται χωρία τῶν κλασικῶν Συγγραφέων. (α)

Ταῦτα καὶ τὰ πολλὰ ἄλλα τῆς Ἐπιστήμης ὡφελήματα καὶ οἱ Λευκάδιοι Ἀρχαιομαθεῖς πρὸ πολλοῦ ἡδη αἰσθανθέντες, οὐ σμικρὸν ἀπεδείξαντο ζῆτον ἐν τῇ συλλογῇ καὶ μελέτῃ παντὸς μνημείου τῆς Ἀρχαιότητος, μάλιστα δὲ τῶν νομισμάτων, ὅθεν [ἴνα παρασιωπήσωμεν τ' ἀτελέστερα ἄλλα καὶ ἀρτιστήστατα] συνεκροτύθησαν ἐξ ὄπωσιν πλούσια Ἀρχαιολογικὰ Μουσεῖα, κασμοῦντα ἡδη καὶ τιμῶντα τὴν μικρὰν πόλιν μας, καὶ γενναίως πάντοτε προσφερόμενα τοὺς τὴν ἐπιστήμην θεραπεύουσιν. Ταῦτα δ' εἰσὶ τῶν ΚΚ. Δρ. Δ. Πετριτσοπόλου (β), Δρ. Σπ. Ζαμπελίου, Δρ. Π. Κατσαΐτου (γ), Κυρ. Φ. Δάστονος, Κυρ. Ν. Ζαμπελίου, καὶ Κυρ. Άνδ. Σταύρου, ἐν οἷς, ὡς λέγεται, προέχει τὸ τοῦ πρώτου, καὶ διότι πλουσιότερον, καὶ διότι παλαιότερον. Διπούμεθα δὲ ὅτι, περιστάσεις μὴ ὑρ' ἡμῶν ἐξαρτώμεναι, παρεμπόδισαν ἄγρι τῆς δροκού τὴν ἀπάντων τούτων ἐπίσκαψίν μας, ὅπως οὕτω δυνηθῶμεν νὰ δώσωμεν τοῖς φίλοις τῆς ἐπιστήμης τὴν ὅσον οἷον τε σαρῆ αὐτῶν καὶ πλήρη περιγραφήν. Ἐπαρκεσθῶμεν λοιπὲν, πρὸς τὸ παρόν, ταῖς ὄλιγαις, ἃς ἐτύχομεν πληροφορίαις περὶ τοῦ Μουσείου Δάστονος, καὶ ταῖς ὄπωσιν πληρεστέρας ἄλλαις περὶ ἐκείνου τοῦ Δρ. Κασταΐτου, δπέρ, τυχόντες τῆς χάριτος, ἐπὶ πολλὰς ἐπεικεψέμεθα ἡμέρας.

Καὶ τὸ μὲν Μουσεῖον Δάστη πεπλούτισται ὑπὸ πολλῶν αξίων λόγου τῆς Σχετικούλησθείας ἔργων [Δακτυλιολίθων], καὶ τῆς Μεταλλουργικῆς [πολεμικῶν ἔργων], μάλιστα δὲ ὑπὸ Νομισμάτων παντοίων, ὑπερβινόντων τὰ 700. Εκ τούτων τὰ μὲν εἰς 80 ἀναφέρονται Ἐλληνικὰς πόλεις, τὰ δὲ εἰς 16 μὴ Ἐλληνικάς καὶ ἐκ τῶν πρώτων τὰ 182 ανίκουσι τῇ

(α) Barthelemy, Numismatiq. Anc. pag. 7 καὶ Millin Dict. des Beaux Arts in V. Numismatique.

(β) Τὰ πλαστα ὁ Κύριος οὗτος, ἵστως δὲ καὶ τὰ ἀξιολόγωτα Λευκάδια Νομίσματα ἔξθεσεν ἐν τῷ αὐτοῦ Saggio Storico sulle prime età di Leucadia. Firenze 1814, καὶ ἐν τῷ Seguito delle Medaglie Leucadie. Padova 1815. καὶ ἐν τῷ Illustraz. d' una Medagli. Leucadia inedita. Padova 1821 — Οι γνωστὸν, τὸ πρῶτον τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ δὲν είναι πολλῆς πίστεως ἀξιον. Ε. Κ.

(γ) Ὁ Κύριος οὗτος, Κεφαλλήν, διαμίνει, ὡς Πρωτοδίκης περὶ τὰ 42 ἡδη ἐτη ἐνταῦθα, δηνού καὶ τὸ πλείστον τοῦ Μουσείου τοῦ συγελέξατο.